

CREAȚII ALE ELEVILOR

A fost odată...

A fost odat-un vis frumos,
Ce îl știa doar codrul.
A fost și nu s-a mai întors
Și am rămas cu gândul.

Când lângă lacul luminat
De luna ca făclia,
Tu iar în brațe m-ai luat...
Dar e doar amintirea!

Și azi o lacrimă îmi cade,
Așa ca-n fiecare zi.
Iar lacul e pierdut în noapte,
La fel și clipele târzii.

Iar eu rămân cu amintirea
Că-un vis frumos azi s-a sfârșit.
Și mor gândindu-mă în taină,
Că nu voi mai putea iubi.

Și tu, citind aceste versuri,
Vei încerca să mă-nțelegi.
Dar încercările-s în van,
Căci nici măcar eu nu-nțeleg!

BORDEA DESPINA Clasa a VIII-a B

Tristețe

Știi...Se spune că un sfârșit este un nou început.
Dar eu chiar nu știu ce m-aș face fără tine!
Ochii tăi albaștri ca cerul senin,
Ca râul ce curge lin, ca păsările cerului,
Ca floarea ghiocelului...

Gându-mi îngheață-n tăcerea asurzitoare,
Ploaia oferă inimii răcoare.
Chipu-mi nevrednic nu schițează nimic,
Tristețea sufletului la cer o ridic.

Și fiecare clipă mă copleșește,
Singurătatea peste pământ domnește.
Fie că-i ploaie, fie că-i furtună,
Mereu în urmă-i apare vreme bună...

N-ai să știi!

Tu...n-ai să știi niciodată
Ce însemni și vei însemna pentru mine.
Vorbele prea puțin îți pot oferi,
Iar dacă voi suferi,
Va fi în tăcere,
Ca nimeni să nu-mi cunoască durerea,
Durere care va ajunge
Până-n adâncul inimii,
Și care va fi știută,
Doar de luna plină
Și de stele care se vor înmulți
Cu fiecare lacrimă de-a mea.
Așa de mult însemni tu pentru mine.
Iar dacă nu-nțelegi,
Mai bine mă lași cu suferința mea!

BORDEA DESPINA Clasa a VIII-a B

Iubesc...

Iubesc cerul, pentru că-l văd mereu,
Iubesc ființa, asta reprezintă eu.
Iubesc ce miros, ce ating, ce pivesc,
Iubesc chiar și pământul pe care pășesc.

Iubesc enorm ceea ce mă inspiră,
Iubesc și simt mereu vibrații de liră.
Iubesc ce mă-nconjoară, asta-i tot ce-mi doresc,
Pe tine nu te văd și totuși te iubesc...

BORDEA DESPINA Clasa a VIII-a B

BORDEA DESPINA Clasa a VIII-a B

Nu-s doar niște cuvinte

Îmi iau inima-n dinți și-o spun:
Iubito...
Nu mă mai ascund după vorbe goale.
O spun așa cum este,
Pentru că știu că și tu
Mă iubești!

Să știi, să nu uiți că
Eu te iubesc și te voi iubi
Până ce-n umbră vom purcede
Amândoi...

MAFTEI ȘTEFAN Clasa a VIII – a B

Plecarea spre necunoscut

La drum să plec
Acum, eu trebuie.
Să străbat câmpuri verzi
Și păduri argintii...
Mă uit în spate,
Îmi văd iubita plângând și suspinând;
Draga mea,
Nu mai vărsa lacrimi,
Asta trebuie să fac și fac...
Dar să nu uiți
Că eu te voi uibi mereu.

MAFTEI ȘTEFAN Clasa a VIII – a B

Frumoasa mea!

Când mă uit atent la tine,
Nu văd o fată,
Ci un înger.
Gura ta, cu buze roșii ca vinul,
Părul tău negru ca abanosul,
Ochii tăi strălucitori, asemeni soarelui,
Mă fac să nu-mi mai iau privirea de la tine,
Frumoasa mea!

MAFTEI ȘTEFAN Clasa a VIII – a B

Fata visurilor mele

Mă gândesc la un câmp plin cu flori viu colorate, în care se regăsește curcubeul. Lângă el este un râu cristalin, al cărui susur este asemenea unui cântec de privighetoare.

Trec liniștit pe câmpul plin cu flori, pe lângă râul limpede...Mă uit în spate și o văd; văd o fată frumoasă, cu flori în părul ei auriu, cu stele-n ochii ei albaștri...Fața-i e strălucitoare, asemeni unui înger! Mă uit încontinuu la ea; vine spre mine...E din ce în ce mai aproape. Nu îmi iau nici o clipă privirea de la ea. Ajunge în fața mea...

Simt un fior adânc; inima îmi bate tot mai repede: încep să simt o dragoste nemaipomenită. Iau o floare de pe câmp și i-o ofer; ea o acceptă și mă sărută. Inima mea bate și mai repede, fiorul nu mă lasă. Mă uit în ochii ei și știu ce simt: o iubesc!

Dintr-o dată nu o mai văd...Unde e? A dispărut! O dată cu ea dispăru câmpul cu flori și râul cristalin. În jur totul s-achimbat...

Deja simt cum îmi duc dorul; dragostea a dispărut o dată cu ea...A fost un vis, dar un vis frumos!

MAFTEI ȘTEFAN Clasa a VIII – a B

Iubire pierdută în fulgii de nea

Era frig. Stăteam pe bancă și o așteptam. Fulgii curgeau din cer cu grămada. Mă uitam în jur, dar, degeaba, nu o vedeam. Aștept, cu speranța că o să vină. Mă uit într-o casă și văd un soț și soția sa jucându-se cu copiii. Eram amăgit. Parcă așteptam de-o viață pe acea bancă. Era tot mai frig, îmi îngețaseră mâinile, doar sufletul nu. Peisajul din jur era în alb-negru.

O aștept pentru că țin prea mult la ea. Oamenii se uitau cu ochi mari la mine. Eram tot mai singur. De la frigul de afară începusem să halucinez. Mă vedeam doar pe mine și pe ea deasupra norilor. Eram singur în paradis. Când m-am trezit, eram tot singur. Mă uit în jur, dar nu o văd.

M-am ridicat de pe bancă și am plecat cu sufletul spulberat...

BIRTAȘ PAUL Clasa a VIII – a B

Copilăria mea...

Of...parcă ieri...parcă...of, ce trist e să-ți amintești copilăria țesută cu vraja gândului, pe când eram doar un genunchi de om, care fugea, cădea, plângea, se ridica și apoi râdea. Ca orice copil, mă duceam pe deal cu ceilalți, râdeam și jucam prinsa, cădeam pe iarbă și ne rostogoleam prin frunze; apoi, seara, mă întorceam acasă fără un nasture la cămașă, cu pantalonii înverziți și cu frunze în cap. Tata și mama zâmbeau, dând din cap, apoi tata zicea râzând „te văd eu când ești mare!”

Nu mult timp a trecut de la vorbele tatălui meu și firul copilăriei s-a tot scurtat până s-a croșetat tot în haina responsabilității. Am învățat că tot ce se strică trebuie cumpărat și ce trebuie cumpărat costă bani, iar banii se obțin prin muncă și munca e grea.

Și iată-mă acum, dragă cititorule, cum scriu sfârșitul unei copilării frumoase, ce parcă ieri a fost și azi s-a terminat.

ȘONERIU FLAVIUS Clasa a VIII – a B

Trist...

Mergând cu autobuzul, o fată îmi atrage atenția prin frumusețea și simplitatea ei. Aceasta era la plimbare cu o prietenă de-a mea. Cu gândul la ea, îmi continuu drumul și fiecare rază de soare ce ajunge pe pământ îmi trezește, parcă, simțurile.

Peste câțva timp ies pe stradă cu un grup de prieteni. Trecând pe un pod și ajungând în celălalt capăt, o văd pe ea. Prietena mea îmi spune cum o cheamă pe fată și, în acel moment, numele ei mi-a declanșat o emoție pozitivă.

O strig, ea se întoarce, fug la ea...mă înnebunește. O privire de-a ei îmi orbește lumina din ochi și, dintr-o dată, un puls activ îmi dă o stare de extaz.

O iau în brațe și îi simt căldura corpului, dar, din păcate, ea mă respinge; îmi dau seama că nu va putea fi niciodată a mea, dar o iubesc. Îmi aduc aminte de plimbarea cu autobuzul, de ea, de tot. O iubesc, din păcate, Maria...

CONSTANTIN ANDREI Clasa a VIII – a B

Peisaj de toamnă

Toamna...frunzele plutesc ușor în aer. Parcă ar repeta iar și iar acel dans pe care-l făceau împreună. Norii se trăgeau înapoi, făcându-i loc mărețului soare, care încerca din răputeri să strălucească cât mai

tare pentru a putea să impresioneze pe toată lumea. Covorul magic de pe jos parcă te chema la el...să vii, să îl admiri și apoi...să pleci. Micul lac, ce părea o oglindă uriașă, era acoperit cu mii de stelute argintii și frunze ruginii. Copacii își făceau loc printre acele frunze și se mândreau că ei sunt cei mai mari și mai frumoși. Chiar și sufletele animalelor erau pline de emoție la apropierea toamnei. Acest peisaj parcă îmi încălzea inima așa cum încălzește soarele planeta.

Nu știam ce se întâmplă cu mine. Am devenit dintr-o dată foarte emoționată și...încercam să îmi dau seama de ce. În timp ce voinicul ceas se învârtea de parcă era o roată, în sfârșit mi-am dat seama că ne-a vizitat toamna.

Toamna scoate dintr-o cutiuță magică tot felul de surprize. Le păstrează și apoi ne surprinde pe noi cu ele, de nici nu mai știi la ce să te aștepti. Nu aș vrea să jignesc celelalte anotimpuri, dar toamna e preferata mea. Copiii se joacă frumos afară și sunt și ei, la rândul lor, impresionați de această priveliște. Florile, speriate, se ascund printre frunze, dar, la un moment dat, își scot ușor capul să vadă ce se mai întâmplă. Când au văzut peisajul, au rămas mute de uimire.

Și, ca să știm, fiecare anotimp are câte un strop de mireasmă care strălucește în sufletul nostru, bucurându-ne zi de zi.

ȚIGLAR ALEXANDRA Clasa a VII – a

Vis...

Zboară cerul cu inima mea,
Roua conține dragostea ta.
Fluturi colorați spre tine aleargă,
Pete de foc ei răstoarnă.

O pată sufletul mi-a atins,
Inima-n zbor mi-a cuprins.
Acum sunt un fluture
Ce zboară ușor...
Între lacrimi și suflet gol!

O rază de soare
Desprinsă duios,
Alungă iubirea
Din gândul sfios.

Amintirea se-neacă,
Visul dispare,
Totul e-n ceață,
Realitatea apare...

CEZAR OANA Clasa a VII – a

Verbul dragostei

Plânge, suspină iubirea și-ngână,
Trage, zboară, nu se mai întreabă,
Mâine, azi totul va trece.
Fuge, cântă, doar la el se gândește.
Plouă, ninge, cu el se atinge.
Stinge, aprinde, doar cu el scrie.
Privește, uimește, cu gândul la tine trăiește.
Povestea se-ncheie cu tine, privind
Norii albaștri și cerul senin.

CEZAR OANA Clasa a VII – a

Visss...

Era o săptămână tare încărcată...Abia dacă apucasem să mă odihnesc. Așteptam cu nerăbdare să vină seara. Toată ziua învășasem și citisem, încât mă durea capul. Sosi seara. M-am schimbat, am mâncat și m-am așezat în pat, așteptând pe Moș Ene să-mi lase praful magic pe plapuma ochilor, să pot pleca în țara mea minunată. Am adormit încetul cu încetul.

Nu trecu mult timp și iată că vine un prinț călare pe un fluture și mă duce în împărăția norilor. Acolo era un puzzle care nu putea fi rezolvat de nimeni, decât de omul cu inima bună. Și fetița noastră începu să facă acel joc timp de trei zile și trei nopți, dar lipsea o piesă. Lângă joc era un cufăr fără cheie.

Dintr-o dată, o fântână din apropiere vorbi și o rugă pe fetiță să o curețe și în schimb îi va da cheia cufărului. După ce fetița făcu lună-bec fântâna, o crenguță dintr-o salcie se aplecă și-i dădu cheia. Tare fericită, fetița fugi la cufăr, îl descuie, găsi ultima piesă a jocului și o puse la locul ei.

În apropierea fetiței era și un lac, iar din lacul acela se ridică un palat de diamant. Atunci apărură și prințul, fericit că și-a regăsit casa. Acum trebuia să...

Dar, surpriză! Mama fetiței o trezi și totul se sfârși aici.

TOLAN RALUCA Clasa a VII – a

Timpul

Timpul...

Să-l înțeleg, pot oare?

Citeam o carte, cartea mea!...

Cuvinte, gânduri, șoapte și iluzii

Doar răsfoind le pot găsi.

Tresar...Sunete?

Pe pagini prăfuite,

Văd un copil sfios,

Un mugur de speranțe.

Și zâmbete și lacrimi,

Tristeți și bucurii,

Pe pagini răsfoite!

Și totuși timpul trece.

BUDUȘAN VIRGINIA Clasa a VII – a

Un fluturaș

Cu aripi de fluturaș

Vine-n somn un îngerăș

Și ghici de are pentru tine?

Pupici dulci de la mine,

Ca să poți dormi mai bine!

GANEA BOGDAN Clasa a VIII – a B

Toamna

Totul ne-a luat,

Frunze ne-a lăsat,

Copacii pierduți,

Triști, neliniștiți,

Spun în gura mare:

Toamna a sosit!

Florile aud,

Iute se ascund.

Păsări zgomotoase

‘N amintiri frumoase

Azi le mai păstrăm,

Să ne-nviorăm.

POP CRISTINA Clasa a VI – a

Toamna...

Cu mantia ei de brumă groasă

Ne-mbracă pe toți deodată.

Munți înalți și dealuri vaste,

Ruginii și maiestuoase,

Ne vestesc fără căldură

Că nu-i timp de arătură,

Că e toamnă și e frig.

- Toamnă, toamnă, eu te strig!

CIOANTA LARISA Clasa a VI – a

Toamna

Din pomul veerde și frumos,
Mai cade-o frunză, încă una.
Și-așterne azi covor pufos...
Așa e toamna-ntotdeauna!

Și păsări zi de zi se duc
Și vezi doar una câte una,
Precum o frunză-n vârful de nuc...

HANTĂU TUDOR Clasa a VIII – a B

Iar toamna

Anotimp frumos, bogat
A sosit la noi în sat.
Mere, pere, nuci, gutui
Sunt pe gustul orișicui.

Oamenii de zor muncesc
Să adune ce-au lucrat.
Rodul muncii lor, firesc
De un an de chin și stres.

Mândrul codru a lăsat
Pe pământul apăsător
Mii de frunze argintii,
Cum le place la copii!

LEONTE DIANA Clasa a VI – a

E toamnă

Văd...
Mergând pe stradă,
Îmi dau seama că toamna
A apărut.
Odată ce pășesc pe paleta de
culori a vieții, cu pași mici,
Îmi realizez intrarea aici...
Văzduhul răsună de larma voioasă
a rândunelelor.
S-o privim doar ca pe un fermecător
anotimp!

Îmi place, mai vreau.
Într-un târziu, o rază de soare
Ajunge pe pământ
Și mă luminează.

Și frunza cade...
Genial!

COSTANTIN ANDREI Clasa a VIII – a B

Iarna

Iarna,
Norii se destramă-n fulgi
Cu mare iuțeală.
Oare așa se topește
Și viața mea?

SANTA SIDONIA Clasa a VII – a

Copacii

Am stat de dimineață
Și am prici cerul
care pleacă.
Copacii își scutură
frunzele.
Oare ce ne-or spune?

cu întristare
Îi ascultăm.
Natura suferă
De dorul lor.

SANTA MARIA Clasa a V – a

Toamna mea

Printre raze argintii,
Trece timpul furișând
Multe, multe amintiri
Risipite-n vânt.

Totu-acum însă e stins,
Frunzele-au căzut.
Soarele s-a plictisit
Și se face nevăzut.

În pădurea cea pustie,
Vântul vâjâie încet
Și mantaua argintie
Croșetează-n joc un cerc.

Iar culoarea lasă iarba
Să se-mprăstie-n idei.
Va rămâne amintirea
Zilelor ce iar le vrei!

CEZAR OANA Clasa a VII – a

Tot toamnă

Toamnă...
Pleci prea repede.
La munte durezi puțin,
Iar la deal, la fel...

Frunzele tale,
ca niște petale
mă bucură tare.

Frunzele tale...
Un curcubeu unde mă-ntind mereu.
Un strop de ploaie
A picat din cerul albastrui, de toamnă...
Nu vreau să fie iarnă!

Îmi place mult să stau în frunze
Dar frigul vineri
Și pier culorile...
Regret! Era frumos, totul alert...

Se duce iarba, ca și toamna.
Și tot așa ne ducem noi.
Căci abur trecător e viața.
Din trei, rămân acum doar doi...

TĂȚAR ALEXANDRU Clasa a V – a

Toamna

A sosit toamna ploioasă,
Noi acum stăm toți în casă.
Lângă sobă învățăm,
Nu mai știm ce să cântăm...

Să cântăm de voie bună,
La masă iar împreună,
Cu tot neamul la un loc

Și găsim ceva de joc.

Cântăm deci cu bucurie,
Când la geam, când pe sub vie.
Ce să faci – e veselie
Azi în casa lui Ilie.

TOMULEȚIU ILIUȚĂ Clasa a VII – a

Patria

Patria noastră
E ca o lume interesantă
Cu totul minunat și frumos.

Ea ne șoptește,
Azi ne zâmbeste,
Căci mulți eroi ea a avut.

Chiar soarele ne-nvață
De lupte și eroi,
Cu care s emândrește.

LASCU MARIA Clasa a V- a

1 Decembrie

De 1 Decembrie
Steagurile flutură.
Este Ziua Națională.
Cu toții ne bucurăm,
Pe eroi îi aplaudăm!

ZUGRAVU NICOLETA Clasa a V – a

Te iubesc, România

România, te iubesc,
Îmi place să-ți zâmbesc,
Ești țara mea cea dulce,
Ce doar bucurii aduce.

Îmi place să trăiesc în ea
Te iubesc – ești țara mea.
Relieful tău frumos,
Des mă face bucuros.

Și cu munții speciali,
Ce pe toți ne fac egali...

GAVRILĂ LARISA Clasa a VIII – a A

Țara mea

Bine-i să trăiești în țară
Alături de-ai tăi părinți,
Chiar și să lucrezi pe-afară...
Ei ne cresc mari și cuminți.

Noi iubim patria noastră
Și aici noi vom trăi,
Până soarta și destinul
Pe toți ne va despărți.

STOICA CRISTINA Clasa a V – a

Patria

Patria este cel mai frumos drapel
Ce ne-ncălzește sufletul.
Patria este căldura
Florilor ce ne zâmbesc.
România este patria mea!

ȘOROȘAN IZABELA Clasa a V – a

Zâmbet și privire

Pe un nor,
un înger curios
privește...
Așteaptă
și vrea să găsească
copilul iubitor,
ascultător.
Privește...
Și vede
și zâmbet se-așează
în Cartea Cărților!

Bella Clasa a V – a

Ocean și limită

Cerul e limita...
Oceanul e sfârșitul...
Iar eu te văd pe tine
într-un imens deșert de nisip,
sub soarele torid...

Sufletul meu e ca un munte înalt,
iar pe-acest munte,
în vârf,
ești tu,
crăiasa mea.
Arbore de eram, de ploaie te feream.
O casă de eram, în ea tu locuiai
Sub ochii mei,
ferită
de orice rău!

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Să ies...

Evadez! Vreau să scap din închisoarea vieții,
Să pătrund, să mă ascund prin colțurile ceții.
Să zbor printre nori, peste pietre să sar,
Să scap de acest gust amar...

De multe ori am încercat din cutie să ies.
În zadar...am eșuat prea des.
Am renunțat a mă mai elibera,
Am rămas în lumea ce era.

Am rămas pe pământ,
Unde sunt atacat de fiecare cuvânt.
Unde săbii tăioase mă-njunghie pe la spate,
Căci prietenii m-au trădat, familii eșuate...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Rămâi...

În apele-adânci ale mării
Îți văd chipu-ndurerat.
Chiar și peștii te-admiră:
Ești frumoasă – draga mea!

Stele, lună și pământ,
Calmul plopilor la mal
Se reflectă-n raza ta...
Ești frumoasă – draga mea!

Un cântec mirific cu rezonanță mare,
Cu note sclipitoare se-aude din zare...

Un singur vis te mai aduce,
Mă duc să-l mai visez.
Rămâi cu bine, draga mea,
Rămâi în frumusețea ta...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Am încercat...

De-atâtea ori am încercat
Să scriu despre iubire.
Mereu în suflet am creat
Doar clipe de dezamăgire.

Deja prin vene sânge nu-i,
Doar lacrimi curg într-una,
Iar soarta-i prinsă într-un cui...
Și am ieșit în ploaie!

Sunt ud și nimenea nu știe
Că fața îmi e udă toată
De lacrimi!

Să scriu despre iubire,
De-atâtea ori am încercat.
Doar clipe de dezamăgire
Mereu în suflet am creat.

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Sunt flori de nufăr...

Mă faci să sufăr, zău
Nici eu nu știu de ce .
Ajung din rău în rău,
Pe când timpul tot trece.

M-ai îmbătat de la o vreme,
Nu știu de ce acum,
Când totu-n juru-mi geme
Sunt imperfct din nou.

Urăsc și sufăr
Din ce în ce mai rău.
Sunt flori d enufăr...
Este parfumul tău.

Numai atunci...

Când nici un om din lume
Nu va mai suferi,
Când frate pe-al său frate
Nu-l va mai dușmăni,
Când orice muritor
În rai va fi primit
Și-n iad nu va mai fi nimeni
Amarnic chinuit...

Atunci...numai atunci
Voi fi iar fericit.
Chiar dacă eu de nimeni
Nu aş mai fi iubit!

Mireasma cea suavă
Din ce în ce mai rău
Mă înfioară...

Îmi caut un țel în minte,
Dar o văd doar pe ea.
Să-mi caut alte ținte
Și să o uit...aş vrea.

Mă-ntreb în gând:
De ce nu sunt onest
În primul rând?...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Sunt o idee...

Sunt acea idee infantilă,
Fugară de osânda vieții,
De tot ce mă-nconjoară...
Sunt un stol de gânduri
Confuz și nesigur.

Sunt infinitul etern,
Cu suflet tulburat.
Sunt vânzătorul lor,
Al iluziilor nesigure,
Mult visate de mine...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Singur

Începutul nu are sfârșit.
Nu e corect, dar nici greșit.
Așa a fost mereu să fie
Și-așa va fi până-n vecie.
Un suflet vine pe pământ,
Trăiește viața alergând,
Căci ea nu stă de fel în loc.
O viață ai – restu-i noroc.
Iar viața trece cum e clipa
Și moartea ne răpește-n somn
Și sufletele iar adorm.
Nu e nimic și totuși e,

Un suflet plin în neclintire.
Și stă și-așteaptă clipa-n care
O viață îi va da suflare.
Nu știu de-i zi sau e doar noapte.
Nu știu de-s gânduri sau doar șoapte.
Nu știu ce e în jurul tău
E frig...și beznă-n jur.
Și clipele mințile-ți fur...
Ești singur și vei fi mereu
Și tot așa voi fi și eu...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Aud...

Azi aud pereții sub lumină
Și eu m-am prăbușit în drum,
doar timpu-i lângă mine-acum
Și roțile de la mașină.

Doi corbi pe drum se țin de mână,
Făcându-mă să râd nebun.
Doar timpu-i lângă mine-acum
Și roțile de la mașină.

Păpușile mor în vitrină,
Iar păpușarul zace-n drum.
Amarul s-a pierdut nebun,
Scăpându-mă din mână!

Și roțile de la mașină,
Mă calcă iar și iar în drum,
Smulgându-mi carnea de felină
Și-un ultim rămas bun...

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Doare...

Mă trezesc în valuri de lacrimi,
Locuiesc în umbră,
Nu în penumbră.
Ți-am spus doar că vreau să fiu singur,
Să-ți compun ție dragostea...
În ochiul tău strălucea o dulce stea,
Iar umbra din mine parcă se ducea
Izgonit, nu trebuia să-nțeleg sentimentele.
Căci vezi, umbra încă doare.
Mai cred în speranțe și în spulberare,
Dar lacrima mă doare.
E lumea încă crudă
Și lipsită de milă.
Acum o să pătrund
În întuneric
Și voi reînvia când voi o să-mi
Spulberați tăcerea.

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Ascunzi...

Cât de ironică mai ești!
Când tocmai cred c-am totul,
Nu am nimic de fapt.
Când tocmai cred că am învins,
Pierd tot ce mai dețin.
Cât de ironică mai ești,
Tu... viață!

Și câte căi ascunzi!
Când tocmai cred că am ales drumul cel bun
Nu pot să mai zăresc nimic d efum.
Când tocmai cred că știu încotro vreau să merg
Sunt nehotărât și mereu mă-ntorc.
Și câte căi ascunzi,
Tu... viață!

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Întunericul

Îngeri cu aripi frânte
Se-ndreaptă spre cer
Fără să dea amănunte.
Cerul se închide, devine mai negru,
Un stol de păsări cuprinde pământul.
Tristețea, durerea vor pieri cu timpul...

Aștept la mai bine,
Aștept să vină.
Dar până atunci mă-ndrept spre lumină.

CRĂCIUN CLAUDIU Clasa a VIII – a A

Dragostea

Dragostea...
Ploaie de vară
Așternută pe petale fine,
Dragostea – nu a ocolit pe nimeni.

Nori pufoși, fluturi colorați,
Primul fulg de nea –
Doar dragostea.

Tu cu mine, eu și noi
Suntem doar amândoi.
Dragostea și fericirea,
Împreună sunt – iubirea.

BORDEA DESPINA Clasa a VIII – a B

Ești o stea...

Când privirea ta îmi înghite simțurile,
Simt un fior,
Un fior incomparabil.
Pare-mi-se că steaua de acolo,
Da, da...cea de lângă lună,
Primește lumină de la inima și ochii tăi.
Pare-mi-se că acea stea luminează luna,
Că luna luminează pământul,
Pământul mă luminează pe mine...

Îmi dau seama...
Tu ești acea stea.
Ești o stea,
Steaua mea,
Lumina mea și viața mea...
Te iubesc...

COSTANTIN ANDREI Clasa a VIII – a B

Sisific vis...

Dacă lumea ar fi
Un cer infinit,
În adâncul inimii
Aș fi pustiit...

Ocean fără sfârșit
Ar putea fi oare?
Un deșert sub soare,
Un râu agitat
Și învolburat
Curge-n asfințit

Până-n infinit!...

Lumea pare-a fi
Arbore deschis,
Frunză colorată,
Căzută-n abis.
Munte nesfârșit
Sisific vis...

COSTANTIN ANDREI Clasa a VIII – a B

Lacrimi de fericire

Batistuța cea uscată,
Albă și frumos călcată,
Cu lacrimi de fericire
Am udat-o..

Fără voie

Lacrimi transparente
Din ochi negri izvorau,
Iar în ele se citea
Simplu...

Bucuria ta!

LASCU PETRONELA Clasa a VIII – a A

Spune-mi ceva

Spune-mi ceva:
Ce e în inima ta?
Spune-mi un vis...
Cerul ți-e deschis.

Spune-mi o poveste,
În care primești o veste.
Privește o stea
Să vezi lumea mea.

Spune-mi un gând,
Ca și atunci când
Pe cer strălucea
Cândva speranța mea...

GAVRILĂ LARISA Clasa a VIII – a A

În fiecare zi

În fiecă zi,
În fiecă ceas
Mă gândesc într-una
La lumea ce-a rămas.

Am avut odată,
Am avut cândva
Frate lângă mine,
Ce mă ajută.

M-ajută la rău
Și sărea la greu.
Nu mă uita niciodată
Frățiorul meu.

Doar o rugămintă
Astăzi aș avea:
În gând și în suflet
Dorul a-ți purta.

LUCACI ALEXANDRA Clasa a VII – a

Licuriciul cel micuț,
Când în jos și când în sus
Toată ziua l-am văzut!
Nici un pic el n-a plecat,

Aștept...

Se stinse-o stea senină,
Se stinse o lumină.
Plecă o mândră stea
Și cu ea iubirea mea.

S-a dus, s-a dus departe
Printre lucruri deșarte.
Eu stau și sper să vină
Luceafăr de lumină,
Din nopți cu lună plină
Să-mi îndrume calea.
Îi aștept chemarea.

GAVRILĂ LARISA Clasa a VIII – a A

Viața

Viața este-un val
Care coboară și urcă neîncetat.

În componența lui
Sunt amestecate
Lucruri delicate,
Emoții adunate...

Acum viața
Merge mai departe
Cu vise, emoții, dragoste și pace.
Iar eu cad pe gânduri...
La el...

CEZAR OANA Clasa a VII – a

Licuriciul

Nici nu s-a astâmpărat.
Noaptea însă l-am calmat,
Pe-un copac l-am așezat.

POP CRISTINA Clasa a V – a

Zoo land

Ghici unde am fost?
Într-un loc frumos,
Zoo se numește
Și-animale crește.

Leul curajos,
Dar și orgolios,
Mereu mofturos
Se uită la noi
Ca la felul doi.

Iar maimuța cățărătă
S-a uitat la noi deodată.
Spatele și l-a întors,
Unghiile acum și-a ros.

Multe noi am mai văzut.
Toate acestea ne-au plăcut.
Urși, girafe și arici,
Când mai mari și când mai mici.

ROHAN MARIAN Clasa a V – a

Cartea

Cartea e ceva special
Este chiar fenomenal.
Din cărți noi învățăm,
Uneori ne și distrăm.

Carte mică, draga mea,
Nicidecum nu te-oi lăsa.
Eu cu tine vreau să fiu
Și din tine vreau să știu.

Dragă carte, ești un dar
Ești ca un abecedar,
Aș dori dar să ciresc,
Studiind chiar să trăiesc.

ROHAN MARIAN Clasa a V – a

Mă gândeam și eu odată,
Știi – la lumea toată
Timpul – ca un fulg el trece
Și se scurge-n zâmbet rece...

Dolly

Dolly este cățelușa
Ce m-așteaptă-n prag acasă,
Singurică, dar cuminte,
Jucăușă, dar frumoasă.

Are ochii precum cerul
Și gurița ca inelul,
Are albe rozalii,
Cum le place la copii.

Îmi e dragă,
Îi sunt dragă.
Și așa tot mai departe,
Cum mai scrie și prin carte.

LEONTE DIANA Clasa a VI – a

Aș vrea...

Aș vrea să fiu o stea,
Să strălucesc în calea ta.
Să fiu poate un nor,
Pe care să plutești ușor.
Un ocean fără sfârșit,
Să înoți la infinit.
Aș vrea să fiu mereu,
Ce dorește gândul meu.

GAVRILĂ LARISA Clasa a VIII – a A

Mă gândeam

CELE ȘAPTE MINUNI ALE LUMII ANTICE

Cele șapte minuni ale lumii antice sunt o listă cu șapte edificii din antichitate. Lista era în principal un ghid turistic pentru călătorii din lumea antică ce voiau să vadă cele mai cunoscute destinații din acea perioadă.

Cea mai veche versiune cunoscută a listei îi aparține lui Antipater din Sidon și a fost elaborată în secolul al II-lea î.Hr.; se pare că se bazează pe ghidurile populare printre călătorii eleni și cuprinde doar clădiri din jurul Mării Mediterane, unde siguranța călătoriilor era oarecum asigurată. Cele șapte minuni erau considerate minuni deoarece erau printre cele mai populare destinații; încă din 1600 î.Hr. turiștii au zgâriat inscripții pe monumentele din Valea Regilor în Egipt (în acea perioadă Sfinxul avea deja o mie de ani). Toate minunile erau construcții antropice; destinațiile naturale nu erau incluse, nefiind populare.

Cele șapte minuni sunt, în ordine cronologică, trecute în tabelul de mai jos:

Numele construcției	Data construcției	Constructori	Data distrugerii	Cauza distrugerii
<u>Marea Piramidă din Giza</u>	2550 î.Hr.	<u>egiptenii</u>	-	-
<u>Grădinile suspendate ale Semiramidei</u>	600 î.Hr.	<u>babilonienii</u>	după secolul I î.Hr.	<u>cutremur</u>
<u>Templul zeiței Artemis din Efes</u>	550 î.Hr.	lidienii, <u>greci</u>	356 î.Hr.	<u>incendiu</u>
<u>Statuia lui Zeus din Olympia</u>	435 î.Hr.	<u>grecii</u>	secolele V-VI d-Hr.	<u>incendiu</u>
<u>Mausoleul din Halicarnas</u>	351 î.Hr.	carienii, <u>greci</u>	înainte de 1494 d.Hr.	<u>cutremur</u>
<u>Colosul din Rodos</u>	292-280 î.Hr.	Grecia elenistică	224 î.Hr.	<u>cutremur</u>
<u>Farul din Alexandria</u>	secolul al III-lea î.Hr.	Egiptul elenistic	1303-1480 d.Hr.	<u>cutremur</u>

În lista inițială a lui Antipater, Farul din Alexandria era înlocuit cu Zidurile Babilonului. Lista de mai sus a fost folosită începând cu secolul al VI-lea d.H. Dintre aceste minuni, singura care s-a păstrat este Marea Piramidă din Giza. Existența Grădinilor suspendate nu a fost încă dovedită 100%. Înregistrările istorice indică faptul că celelalte cinci minuni au fost distruse prin dezastre naturale. Templul zeiței Artemis din Efes și Statuia lui Zeus din Olympia au fost distruse de incendii, iar Farul din Alexandria, Colosul din Rodos și Mausoleul din Halicarnas au fost distruse de cutremure.

În stabilirea celor șapte minuni ale lumii antice, grecii au avut un rol important. Istoricul Herodot, călătorind în Egipt în anul 450 î.Hr. spunea că: “Nicăieri în lume nu se pot vedea atâtea lucruri de o mareție atât de greu de definit”. El exemplifica aceasta afirmație cu două mari construcții egiptene apreciind că, sunt chiar superioare piramidelor: Lacul artificial Moeris și Labirintul de la Fayum. Acesta fusese construit de faraonul Amenemhet III (1842-1798 î.Hr.) și este de fapt un templu funerar cu două niveluri și 3000 de camere, coridoare, coloane și intrări secrete.

Tot Herodot i-a informat pe greci despre giganticele ziduri ale Babilonului, groase de 27 metri. Deși se cunoșteau aceste relatări, cele două mari construcții nu au fost considerate minuni ale lumii antice, menționându-se cinci monumente grecești: Templul zeiței Artemis din Efes, Mausoleul din Halicarnas, Colosul din Rodos și Farul din Alexandria, la care s-au mai adăugat Marea Piramidă din Giza și Grădinile suspendate ale Semiramidei din Babilon. Nu a fost menționat nici Zidul Chinezesc, care în timpul împăratului Qin Huangdi (259-240 î.Hr.) avea o lungime, peste munți și văi, de aproape 4000 km, iar în primele secole ale erei noastre de peste 6000 km.

Zidul Chinezesc a fost însă inclus în **Lista celor 7 noi minuni ale lumii** din 2007:

Zidul Chinezesc;

Vechiul oraș Petra (Iordania);

Machu Picchu (Peru);

Chichen Itza (Mexic);

Colosseum-ul din Roma (Italia);

Taj Mahal (India);

Statuia lui Cristos Mântuitorul din Rio de Janeiro (Brazilia).

Imagini

Marea Piramidă din Giza

Grădinile suspendate ale Semiramidei

Templul zeiței Artemis din Efes

Statuia lui Zeus din Olympia

Mausoleul din Halicarnas

Colosul din Rodos

Farul din Alexandria

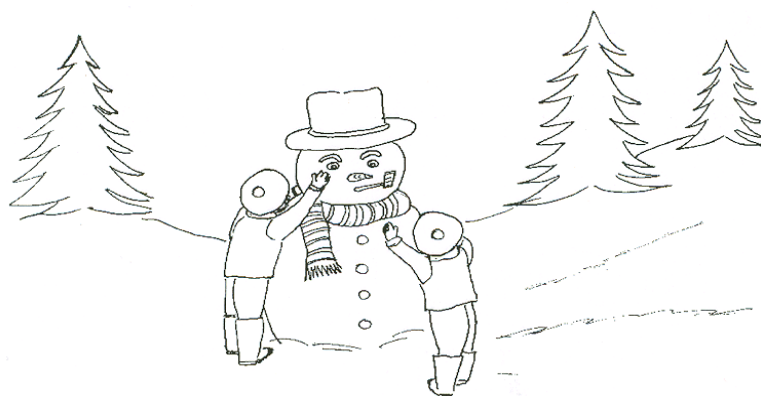
PROF. GHEORGHE DRĂGAN

REBUS

Vine ..

1	*	*	*						
2	*				*	*	*	*	*
3	*	*	*						
4	*	*						*	*
5	*				*	*	*	*	*
6						*	*	*	*
7	*	*	*				*	*	

1. E schimbătoare;
2. Zăpadă sau;
3. Cântec de Crăciun;
4. Anotimpul rece;
5. "Căluții" Moșului;
6. Loc de dat cu sania;
7. Culoarea zăpezii.

Pagină propusă de elevii clasei a IV-a

VECINII ROMÂNIEI

Găsește în chenarul de mai jos vecinii României. Se pot afla pe orizontală, pe verticală sau pe diagonală. Succes!

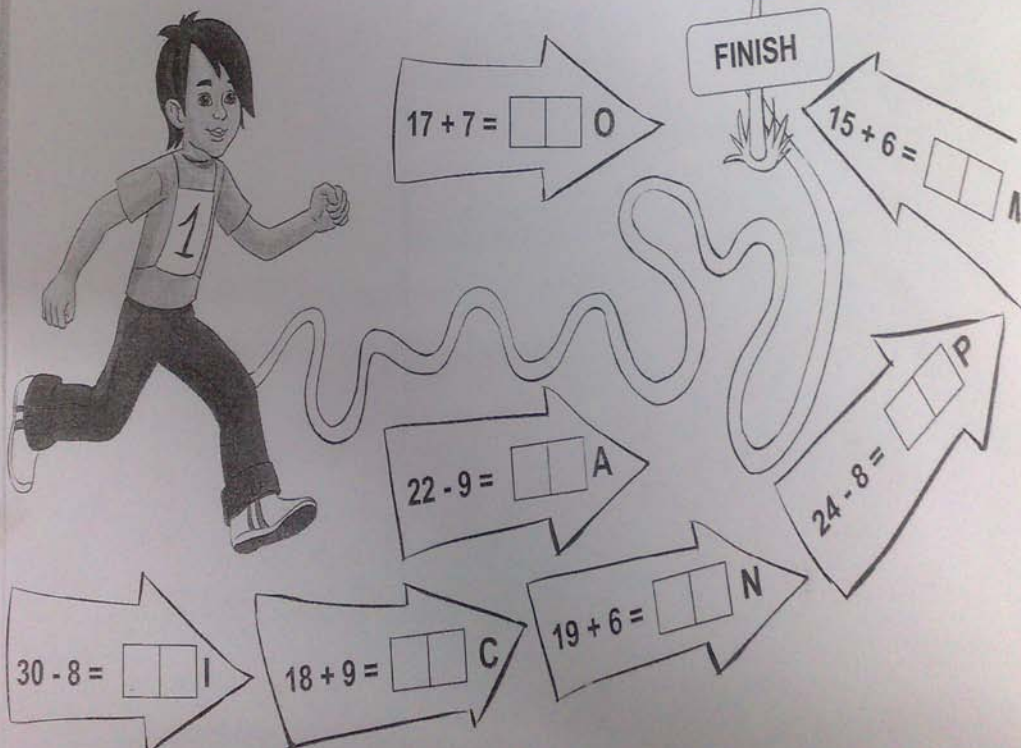
Z	B	U	L	G	A	R	I	A	A
F	S	O	R	E	F	A	I	T	R
N	U	S	M	A	W	U	E	X	B
Q	N	M	E	S	E	C	Y	L	M
X	G	J	E	R	O	R	U	P	O
M	A	A	Z	X	B	A	I	A	L
A	R	B	S	E	L	I	I	W	D
R	I	A	E	P	O	N	A	J	O
E	A	M	O	E	U	A	N	T	V
A	N	E	A	G	R	A	E	Y	A

Pagină propusă de elevii clasei a IV-a

45. Ajută-l pe Șteffy să ajungă la FINISH
 pentru a descoperi cuvântul.
 Calificativul ți se potrivește și ție!

27	13	21	16	22	24	25	

Pagină propusă de elevii clasei a II-a

„Siguranța în școală ne privește pe toți”

Poster realizat de elevul Costantin Andrei din clasa a VIII-a B

Pagină realizată de elevii claselor V-VIII coordonați de prof. Todea Daniel

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. JELERIU MARIOARA

Prof. Dir. DRĂGAN GHEORGHE

Prof. DÎLBEA IRINA

BOTEA LILIANA – secretară

În acest număr au colaborat:

Prof. Todea Daniel

Înv. Turc Jenica

Înv. Solomon Floarea

REVISTA NR. 16
ANUL VII NR. 2 DECEMBRIE 2010

REVISTA NOASTRĂ

GIMNAZIUL DE STAT
"OCTAVIAN GOGA"
SIGHIȘOARA

Din cuprins: CREAȚII ALE ELEVILOR, DESENE, REPORTAJE, GLUME, CONCURSUL REVISTEI, FOTOGRAFII
DIN ACTIVITATEA ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE